

potoval na Božič v Romunijo, kamor ga je povabil romunski šef vlade Tatarescu, da se udeležijo lova na romunsko-jugoslovanski meji. Dr. Stojadinoviča je zastopal v njegovi odsotnosti notrajni minister g. dr. Anton Korošec. V Temešvaru je dr. Stojadinoviča pozdravil poleg romunskega predsednika vlade Tataresca še zunanji minister Antor in razni drugi dostojanstveniki. Na Stefanovo je bil lov in drugi dan je pa poročal romunski zunanji minister o svojem obisku v Varsovi in v Parizu. Naš predsednik vlade je bil povsod v Romuniji sprejet prisrčno.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V avstrijski vladi ni vse v redu. Koncem tega leta poteče čas za zakone, po katerih je bilo v Avstriji prepovedano narodnim socialistom in socialnim demokratom vsako politično udejstvovanje. Kanceler dr. Schuschnigg je sklical pred Božičem sejo, na kateri bi naj bili omenjeni zakoni zopet podaljšani. Temu predlogu so se uprli hitlerjevski ministri in je prišlo do tako burnih nastopov, da je moral kanceler sejo prekiniti. Končno so se gospodje pobotali v toliko, da bo sporno zadevo proučil poseben ministrski odbor. Ako kanceler in njegovo krilo ne bosta popustila, bodo po praznikih odstopili Nemčiji naklonjeni ministri.

Na tisoče avstrijskih hitlerjancev za Božič pod ključem. Avstrijski narodni socialisti ali hitlerjanci so priredili za praznike zbirko v pomoč onim političnim jetnikom, katerih še vlada ni izpustila, ker so še vedno zaprti radi hitlerjanske propagande. Zbrali so na milijone v denarju, v obleki, obutvi in v drugih potrebščinah. Radi političnega ozadja nabiralne akcije jo je vlada prepovedala, nabrano zaplenila in nabiralce vtaknila pod ključ. V vsej Avstriji je bilo za božične praznike aretiranih krog 3000 hitlerjancev. Samo v Gradcu je moralo v zapore 600, na Dunaju pa 1000 narodnih socialistov, ki so delovali pri nabiralni akciji. Vlada je podarila zaplenjene darove patriotski fronti, ki jih je razdelila med svoje člane.

Zasedba Abesinije priznana od Anglije in Francije. Dne 22. decembra sta obvestila angleški in francoski poslanik v Rimu italijanskega zunanjega ministra grofa Ciano, da sta se odločili angleška in francoska vlada za ukinitve dosedanjih poslaništev v abesinski prestolnici v Addis Abebi, ki bosta spremenjeni v generalna konzulata in s tem sta priznali obe velesili Italiji zasedbo Abesinije.

Italija se ne bo več vmešavala v špansko državljansko vojno. Ker sta priznali Anglija in Francija zasedbo Abesinije, izjavlja Italija, da bo njena protiusluga nevmešavanje v špansko državljansko vojno za bodočnost.

Nadaljna priznanja zasedbe Abesinije. Zasedbo Abesinije po Italiji so priznale: Rumunija, Belgija in Švica.

Vlado na Grškem je preosnoval kralj. Notranji minister in državni podtajnik pri ministrskem predsedništvu sta odstopila 26. decembra. Kralj je ostavko sprejel in je imenoval za začasnega notranjega ministra dosedanjega podtajnika Vurgulisa. Za državnega podtajnika pri predsedstvu vlade je pozvan dosednji podtajnik ministrstva za določevanje cen.

Nemški prostovoljci se na tisoče vpišejo v tujsko legijo španskega nacionalnega generala Franca. Celo prvi nemški vojniki so se že vrnili iz Španije v Nemčijo na posebnih v ta namen zgrajenih velikih letalih. Španija generala Franca odplačuje nemški stroškovnik z železom in bakrom, ki ga potrebuje Nemčija za svojo oborožitev.

Državljska vojna na Špankem je tudi za božične praznike divjala naprej in so se posrečili vladnim rdečim četam uspehi v smeri proti zapadu, kjer niso naveli na resen odpor od strani Francovih nacionalnih čet. Božično premirje je vladalo samo na guadaramski fronti, kjer so se za teden dni sporazumeli rdeči in beli na počitek z orožjem. — Vladna torpedovka je pred Bilbaom ustavila nemško vojno ladjo »Palos« in jo pozvala, naj odpluje v določeno luko, ker je imela na krovu veliko zalogo orožja in streliva za generala Franca in tudi večji oddelek nemškega vojaštva. Ker se ladja pozivu ni pokorila jo je torpedovka zasledovala in tudi ujela. Znatno podpirajo nacionalnega voditelja generala Franca samo še Nemci, o katerih trdijo Francozi, da imajo s pošiljanjem čet v Španijo svoje potrebne namene. Nemčija je po francoskih domnevah odnosala v zadnjem času mnogo svojega vojaštva in najmodernejšega vojnega materiala v Španijo radi tega, da bi ustvarila protifrancosko fronto na španskem ozemlju. Ta protifrancoska bojna črta bi se naj raztegnila od vzhoda,

kjer sta si Francija in Nemčija sosedi, še na jug, na špansko pogorje Pireneje. Na ta način bi naj bila Francija obkrožena ter ogrožena od nemškega vojaštva od dveh strani.

Vladar Kitajske zopet na svobodi. V zadnji številki smo poročali, da vlada radi upora kitajskega maršala Čansulijana na Kitajskem zmeda, ker je uporni Čansulijan še povrh zajel vodilno osebo kitajske vlade v Nankingu maršala Čankajseka. Nankinska vlada je zahtevala od puntarja takojšnjo izpustitev Čankajseka, ker sicer bi bilo prišlo do državljanske vojne, kakor že divja tako dolgo na Špankem. K redu in miru pozvani Čansulijan je za Božič izpustil visokega ujetnika, ki se je že vrnil na veliko veselje udanega mu prebivalstva v Nanking.

Vseameriški kongres odklonil vojno kot sredstvo za reševanje sporov. O vseameriškem kongresu, ki se vrši v argentinskem prestolnem mestu v Buenos Airesu, smo že parkrat poročali. Vseameriška konferenca je 22. decembra sprejela 37 predlogov, med katerimi je za celotni kulturni svet kašipot oni, v katerem izjavljajo zastopniki držav obeh Amerik, da zavračajo vojno kot sredstvo za reševanje sporov med državami. Kongres odklanja nadalje uporabo kemičnih sredstev v vojni, ker povzročajo čisto neobutrebno strahovita opustošenja. Civilno prebivalstvo mora ostati pred vojno zaščiteno.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Papeževa božična poslanica. V četrtek pred Božičem je govoril papež svojo božično poslanico po radiju celemu svetu iz bolniške postelje, katero mora čuvati radi zrahljanega zdravja. Papeževe besede so izzvenele v poziv svetu, naj po Kristusu išče pota k miru. Papež izraža najprej svojo boleost, ker mora na praznik rojstva Sinu božjega, ki naj bi človeštvu oznanjal dobro in ljubezen, opozoriti na krščanstvu sovražno propagando, ki se je poslužuje na eni strani komunizem, na drugi pa novo poganstvo, ki predstavlja ta nevarnost ne samo za Cerkev, temveč tudi za človeštvo sploh, ker rušita osnovne družbe in družine. Proti tej propagandi je najboljšo sredstvo krščanska ljubezen, ki sloni na mirovnih naukih Cerkve. Danes, ko sta Evropa in ves svet močno ogrožena od tega velikega sovražnika krščanstva, moramo še bolj poudariti, da temelji odpor proti tej protikrščanski propagandi samo na izpolnjevanju krščanskih kreposti v javnem in zasebnem življenju. Treba se je postaviti v obrambo, vendar samo v znamenju ljubezni do Kristusa, v znamenju usmiljenja, posebno v znamenju usmiljenja do vseh revnih. Papež opozarja vse vernike pred sodelovanjem z navedenima revolucionarnima elementoma. Sv. stolica je storila in bo storila tudi v bodoče vse, da bi ta rušeča propaganda ne zastrupila človeštva. Kot posebno uspešno sredstvo proti njej priporoča sodelovanje laikov v Katoliški akciji. Papež kliče vernike vsega sveta k delu na tem področju.

Pred beatifikacijo dveh Avstrijcev. V Avstriji vlada veliko zanimanje za dva procesa beatifikacije (proglazenja blaženim), ki se tičeta dveh Avstrijcev, odnosno enega, ki je bil po vzgoji, drugega pa, ki je bil tudi po rodu Avstrijec. Prvi je frančiškanski pater Liberat Weiss, o katerem je naš list že lani pisal. Rojen je bil v Konnersreuthu na Bavarskem (kraj, kjer znana Terezija Neumann trpi Kristusove muke), v mladosti prišel v Avstrijo ter je v Gradcu vstopil v frančiškanski red. Na svojo željo in prošnjo je bil poslan kot misijonar v Abesinijo. Meseca julija l. 1712. je prišel v mesto Gonskim uspehom. Njeguš (kralj) Justos je bil naklonjen misijonarjem in od njih dar, kjer je deloval štiri leta z velikanoznanjevanji veri. Hotel je celo vso svojo državo pridružiti katoliški Cerkvi. To je vzbudilo zavist in sovražstvo krivoverskih menihov, ki so ljudi nahujskali zoper misijonarje in njihovega pokrovitelja njeguša Justosa. Ta je moral odstopiti in novi mladi kralj David je misijonarje, ki niso hoteli odpasti od katoliške vere, obsodil na smrt. V jutru 3. marca 1716 so se odprla vrata ječe in trije frančiškani, njim na čelu p. Weiss, so bili odpeljani na morišče in od nahujskane množice kamenjani. Proces njegove beatifikacije se bliža koncu ter je pričakovati, da bo p. Liberat Weiss kmalu proglašen za blaženega. — Drugi pa je tudi po rodu Avstrijec. To je namreč p. J. Freinandemetz, rojen v Južni Tirolski. Vstopil je v Družbo Besele božje ter bil kot misijonar na Kitajskem. Umrl je mučeniške smrti 28. junija 1908 v kitajskem mestu Santungu.

Ljudstvo v Mehiki goji najsrčnejšo željo, da bi se moglo udeležiti božje službe. To pa večinoma ni mogoče, ker to pre-

Tako piše mnogoletni naročnik Slov. gospodarja: Denarnica se mi je posušila, toda če bi se mi tudi roka posušila, zvest bom ostal: jemu listu Slov. gospodarju!

poveduje mehiška komunistična vlada. Dovoljen je po en duhovnik na 50.000 do 100.000 ljudi. Kako bi mogel en sam duhovnik zadostiti takšnemu številu vernikov?! Zato pa se ljudstvo obrača s prošnjami na vlado, naj mu dovoli več duhovnikov. Tako je v mestu Cindod Camargo prišla ženska deputacija k zastopniku državne oblasti ter ga prosila, naj dovoli več duhovnikom izvrševanje dušnega pastirstva, ker en duhovnik ne zadostuje za vso pokrajino. Kakšen odgovor so dobile te vrle krščanske žene? Komunistični divjak, ki predstavlja mehiško državno oblast, je zapovedal, da nastopi vojaštvo ter strelja na te hrabre žene. Tri žene so bile na mestu mrtve, večje število je bilo ranjenih, 20 so jih zaprli. Zanimiv je bil prizor, ki se je odigral na meji države Teksas (v Zedinjenih državah Severne Amerike). Tam so imeli o priliki neke javne svečanosti sv. maše pod milim nebom. Oltar je bil postavljen na meji, kjer so pred 350 leti stopili frančiškanski misijonarji na ozemlje Mehike. Tako je bilo omogočeno, da so mehiški katoličani z druge strani državne meje prisostvovali sv. maši. Nepregledne vrste so prišle, ljudje so poklekali ter so se z največjo

pobožnostjo udeležili sv. maše. Amerikanci iz Teksasa so se čudili izredni pobožnosti mehiškega ljudstva, kateremu boljše mehiška državna oblast n dovoljuje, da bi javno molilo svojega Boga.

Verski pokret na Uralu. Varšavski ruski list »Meč« poroča v 48. številki 1936 to-le: »Komsomolska Pravda« piše v eni zadnjih števil: »V sverdlovski oblasti (Jekaterinburg) so se verniki in duhovniki obr.ili ra vodstvo stranke z zahtevo, da bi prenehala brezbožniška propaganda. Značilno je, da se je ta zahteva stavila v kraju, kjer glavno množico ljudstva sestavljajo delavci. Kaže se, da na Uralu versko življenje sploh ni ugasnilo. Ob cerkvenih praznikih se ne dela in se obhajajo zelo slovesno. V delavskih vaseh se sklicujejo shodi za popravo cerkva. Otroci ne hodijo le v cerkev, marveč prejema jo i zakramente, pri čemer tudi učitelji niso izključeni. Učitelji se drže nevtralnega, a duhovniki imajo med ljudstvom veliko avtoriteto. List poroča, da je bil enkrat primer, da je duhovnik naravnost prepovedal učenje protiverske pesmi. — Vpliv cerkve se ne kaže le pri učencih, marveč tudi pri članih Komsomola (komunistične mladinske organizacije). Dopisnik poroča, da tudi ljudstvo hodi v cerkev, daje otroke krstiti in se cerkveno poroča.« Seveda se »Komsomolska Pravda« obrača na merodajne kroge, da temu narede konec. Kakor je iz poročila razvidno, pa versko življenje v Rusiji še vendar ni povsodi zamrlo.

Žepne svetilke

Izdeluje edino domačo tvornico

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb, Kolaraška 69

teri se je vsled padca na tračnice hudo poškodovao na glavi.

S prebito lobanjo in s poškodbami po vsem telesu je bil prepeljan v celisko bolnišnico Stanko Vajs, 35 letni fotograf iz Trbovelj. Omenjenega je na postaji Laško sunila lokomotiva s tako silo, da se je življenjsko nevarno poškodovao.

Dve uri klical na pomoč. Franc Vrant, 60 letni posestnik z Igra pri Ljubljani, se podiral drevo v gozdu. Izpodsekano drevo je padlo nanj tako, da ga je prišlo na tla. Zlomilo mu je roko v rami ter rogo pod kolenom in povrh je še bil ujet, da ni mogel nikamor. Dve uri je klical na pomoč, predno je nekdo slučajno prišel v gozd in so ga prepeljali v bolnico v Ljubljano.

Dve žrtvi božičnega streljanja. Iz Zgor. Stranj pri Kamniku so pripeljali na Štefanovo v ljubljansko bolnico kmečka fant: 27 letnega Janeza Arneža in 26 letnega Franca Spruka. Na sveto noč sta streljala iz močnarja, ki se je razletel. Eksplozija je odtrgala Arnežu desnico v zapestju, Spruk je ob levo oko.

Požarne nesreče. V St. Ilju pri Turjak je zgorela posestniku Jožefu Jeromelju 30.000 Din vredna domačija. — V Sp. Gorici pri Račah je komaj triletni sinček posestnika Ivana Lenerta zažgal na domačem dvorišču velik kup lepo zložene slame z vžigalicami, katere je v hiši izmaknil. — V noči na Štefanovo je v Mestnem logu pri Ljubljani nastal požar v hiši Marije Lindič, ki ima 30.000 Din škode, zavarovalnica znaša 20.000 Din. — V Račah se je iz neznanega vzroka pojavil rdeči petelin na podstrešju hiše posestnice Marije Bauman. Požarna škoda znaša 15.000 Din. — Pri Sv. Martinu na Pohorju je zgorelo 10.000 Din vredno gospodarsko poslopje Juriju Motehu. — Dne 27. decembra zjutraj je začelo v Celju na Kralja Petra cesti 31 goret ročno skladišče Alojzija Božiča, ki je za prodajalno in je bilo v njem shranjeno razno blago. Vnele so se škatle z nekim sredstvom za krpanje in razni drugi predmeti. Gasilci so preprečili razmah ognja, ki bi bil lahko postal usoden za vso okolico. Božič ima za več tisoč škodo.

Brat ustrelil po nesreči bratca. V vas Jordankal na Dolenjskem sta se podala rakonca Springer zjutraj v cerkev. Doma sta ostala 14 letni sin Ludvik in triletni Adolf. Po odhodu očeta je snel Ludvik lovsko puško in jo začel ogledovati. Ko se mu je približal triletni bratec, je iz neopredvidnosti nanj pomeril, orožje se je sprožilo in Dolfek je obležal na mestu mrtve s prestreljeno glavo.

Ugasli ognjenik začel bljuvati med potresom. V srednjeameriški republiki San Salvador je uničil potres mesto San Vincente, ki šteje 27.000 prebivalcev. Potresni sunki so sledili tako naglo drug za drugim, da ljudje ob pol desetih zvečer niso mogli iz hiš, ki so se podirale. Med

Nesreče.

Dve nesreči v Mariboru. V Studencih pri Mariboru je povozil avto pomožnega delavca Ignaca Gomola, katerega so spravili v mariborsko bolnišnico z notranjimi poškodbami in s pretresom možganov. — S kolesa je padel v Mariboru na Glavnem trgu krojaški pomočnik Florjan Završnik in se je pri padcu hudo poškodovao na glavi. Do nesreče je prišlo, ker so se zlo-mile vilice na kolesu.

Trgovska vaječka smrtno ponesrečila. Na kolodvoru v Šoštanju je smrtno ponesrečila 18 letna trgovska vaječka Milena Lichtenegger, hčerka železniškega uslužbenca v Pesjem. Milena je bila v uku v trgovini Natek v Šoštanju, odkoder se je vozila domov v Pesje. Najbrž je skočila prehitro s stopnišča. Spodrsnilo ji je na spolskih tleh, prišla je pod kolesa vlaka, ki so jo razmesarila.

Smrtna nesreča medžimurskega voznika. Na kvaterni sejm je pripeljal kmet J. Novak iz Brezovčaka pri Sv. Martinu v Medžimurju v Ljutomer voz premoga iz premogovnika v Vučkovcih. Ko je izločil premog, se je pomudil v krčmi in pil s sejmarji. Krog poldne se je odpravil proti domu, kamor pa ni prispel. Njegov voz in konje so našli drugi dan v močvirju med Dokležovjem in Bakovci v Prekmurju. Konja bi bila utonila, če bi se eden ne bil zataknil na nekem štoru. Čudno je bilo to, da je bila na vozu pet cevnih tabel z drogi, katere so zginile pri tej smertnem pokopališču, na železniškem prelazu v

Noršincih in pri Veržeju. Obstoja sum, da so odpeljali Novakov voz sejmarji brez gospodarja in ti so potem izdrli omenjene table, jih naložili na voz in konje obrnili tako, da so se odpeljali v Prekmurje. Novaka je našel neki kmet iz Cezanjevcev, ki je trosil gnoj na travniku v Šarju ob Ščavnici, mrtvega na sveti večer. Novak je iskal vinjen konje ter voz v napačni smeri, dokler se ni toliko utrudil, da je legel na travnik, kjer je zmrznil, ali pa je podlegel kapi. Smrtno ponesrečenega so v Cezanjevcih sodno raztelesili in tamkaj pokopali. Zapušča ženo in sedem otrok.

Delavec ob roko. Anton Krivec, 21 letni delavec v steklarni pri Sv. Križu v Rog. Slatini, je hitel proti železniškemu prelazu na cesti v Slatini. Ravno je peljal preko nevarnega mesta vlak, katerega je hotel Krivec prehiteti. Na tračnicah se je spodtaknil, padel in vlak mu je odrezal levo roko. Revež, ki je tudi sicer razpraskan po telesu, je pustil od koles odrezano roko na tiru in se je zatekel v celjsko bolnišnico.

Padel iz drvečega vlaka in se hudo poškodovao. V Tremerju pri Celju je padel iz drvečega vlaka 23 letni brezposelni delavec Alojzij Zakrajšek, čoma iz Ravnika v okraju Logatec. V Celje se je pripeljal, da bi dobil zaposlitev. Ker ni dobil dela, se je hotel odpeljati v Zidani most in med potjo ga je doletela radi nezaprtilih vrat na vagonu nesreča, pri ka-

Lepe rozine, orehe, fino banaško moko, praženo in surovo kavo, zdravo koruzo itd. itd. po prav ugodnih cenah v trgovini

ANTON FAZARINC, CELJE